Practical Exercise 10

Ομάδα: 3

Συμμετέχοντες : Μιχάλης Μιχαήλ

Σώτος Βασιλείου

Πασιουρτίδης Κώστας


```
int main(){
      int n1, n2, w1;
      FILE *readfile;
     readfile=fopen("ECE325 graph.txt", "r");
     int V, E, c;
      fscanf(readfile, "%d", &V);
      fscanf(readfile, "%d", &E);
     Graph *graph=createGraph(V);
     for (c=0;c<E;c++) {
          fscanf (readfile, "%d", &nl);
          fscanf(readfile, "%d", &n2);
          fscanf(readfile, "%d", &wl);
          addEdge(graph, n1, n2, w1);
      fclose(readfile);
Αρχικά το πρόγραμμα διαβάζει από το αρχείο και δημιουργεί τους κόμβους του
γράφου μας.
      int start=0,endd=0;
      while (start!=-1 && endd!=-1) {
         printf("Give starting point and destination for shortest path:");
         scanf("%d", &start);
          scanf("%d", &endd);
          if (!(start==-1 || endd==-1))
              Dijkstra (graph, start, endd);
Ακολούθως ζητά τα σημεία από το χρήστη και τρέχει τον αλγόριθμο Dijkstra.
     void Dijkstra(Graph *graph,int start,int endd){
 66
            int v=graph->V,c,finishcounter,k,min;
 67
            int distance[v],predecessors[v],visited[v];
 68
            for(c=0;c<v;c++){
 69
                distance[c]=INT MAX;
 70
                 predecessors[c]=-1;
 71
                 visited[c]=0;
 72
 73
            countryNode *temp, *templ;
 74
            k=start;
 75
            distance[k]=0;
 76
            visited[k]=1;
 77
            finishcounter=0;
 78
            temp=graph->array[k].head;
```

Αρχικά ο αλγόριθμος πραγματοποιεί αρχικοποιήσεις στις μεταβλητές μας

Στην συνέχεια τρέχει ο αλγόριθμος όσο δεν έχει ελέγξει όλο το Γράφο While (1). Ακολούθως για όλο το temp ελέγχω εάν το distance του temp1->value είναι μεγαλύτερο από το temp1->weight+distance[k] και εάν δεν έχω επισκεφθεί τον κόμβο αυτό. Αν ισχύει τότε θα ορίσω την τιμή του predecessors μου = με του k δηλαδή του start. Το distance του κόμβου αυτού θα είναι όσο του predecessor + το βάρος του κόμβου. Και στην συνέχεια μετακινούμε στον επόμενο κόμβο. Ακολούθως υπολογίζω για την διαδρομή αυτή την απόσταση της, και μετά ξανά από την αρχή για την επόμενη πιθανή διαδρομή και αν είναι καλύτερη τότε την αποθηκεύω στις μεταβλητές μου για εκτύπωση

```
102
103
           printf("\nNodes:\t\t");
            for(c=0;c<v;c++){
104
                printf("%d\t",c);
105
            printf("\nCosts:\t\t");
for(c=0;c<v;c++){</pre>
106
107
108
                printf("%d\t",distance[c]);
109
110
            printf("\nPredecessors:\t");
111
            for(c=0;c<v;c++){
112
                if (predecessors[c]==-1)
113
                    printf("Null\t");
114
                 else
                    printf("%d\t",prededessors[c]);
115
116
            }
117
119
             printf("\nThe is no path\n");
120
             return;
121
         printf("\nShortest Path from %d to %d: ",start,endd);
122
123
         k=endd;
124
         int z=0;
125
         int path[v];\
126 while (k!=start) {
127
            path[z]=k;
128
             z++;
129
             k=predecessors[k];
130
       path[z]=start;
131
132
        for(c=z;c>=0;c--){
133
            printf("%d ",path[c]);
134
         printf("\n");
135
136
```

Στην συνέχεια εκτυπώνω της μεταβλητές μου και υπολογίζω το συντομότερο μονοπάτι για εκτύπωση.

Για κάθε k ο πίνακας D καταχωρεί το ελάχιστο μονοπάτι από τον κόμβο Ι στον

κόμβο j εάν επιστρέψουμε μονοπάτια μέχρι και κ κόμβους .

```
\left[D_{ij}^{(0)}
ight] = \left\{egin{array}{l} W_{ij} & 	ext{ Eάν υπάρχει ακμή από τον }i 	ext{ στον }j \ & \infty & 	ext{ Eάν δεν υπάρχει ακμή} \end{array}
ight.
```

```
graph_init // το ίδιο με τις προηγούμενες ασκήσεις D = \pi i v ακας γειτνίασης του γράφου for(k=0;k < SIZE+1;k++) \{ \\ for(i=0;i < SIZE+1;i++) \{ \\ for(j=0;j < SIZE+1;j++) \{ \\ if( (D[i][j]) > (D[i][k] + D[k][j]) ) \{ \\ D[i][j] = D[i][k] + D[k][j] ; \} \}
```

```
diavazw 5 xwres
  0
  2
  4
         5
 0
1
2
3
4
              ω _ ω
1:
0
1
2
3
4
```

Αρχικα ανοιγω το αρχειο μου το διαβαζω και παιρνω από μεσα του, τον αριθμο κομβων και τις ακμες δηλαδη την 1^{η} και 2^{η} κορυφη της ακμης. Επισης παιρνω και το βαρος.

Δημιουργω τον γραφο μου (Constactor) με τον εξης αριθμο κομβων που παιρνω από το αρχειο και στη συνεχεια με ένα while loop παιρνω ότι ειπα πιο πανω από το αρχειο προσθετωντας τις ακμες με την εξης συναρτηση addEdge προσθετωντας την κάθε ακμη στη λιστα μου.

Μετα ξεκινα η main function transitiveClosure().

```
ifstream fin
fin.open("ECE325_graph.txt")
int nodes,akmes,kor1,kor2,weight
fin>>nodes
fin>>akmes
Graph graphos(nodes)
while (!fin.eof()) {
   fin>>kor1>>kor2>>weight;
   graphos.addEdge(kor1, kor2);
}
cout << Transitive closure matrix:
graphos.transitiveClosure()</pre>
```

Main function transitiveClosure()

```
// dfs ksekinontas apo oles tis korifes 1 pros 1 for (int i = 0; i < V; i++) DFS(i, i)

for (int i = 0; i < V; i++) cout<<setw(2)<<i cout << endl

for (int i = 0; i < V; i++){
    cout<< i < < " "
    for (int j = 0; j < V; j++)
    cout << tc[i][j] << " "
    cout << endl
```

Η ιδεα είναι ότι:

Δημιουργω έναν πίνακα tc[V][V] που θα είναι ο τελικος πινακας <u>transitiveClosure</u> του γραφου. Αρχικοποιω όλες τις καταχωρήσεις του tc ως 0.

Καλώ το DFS για κάθε κόμβο του γραφου μου για να επισημάνω τις προσβάσιμες κορυφές στο tc. Όταν κανω αναδρομικό DFS στο function, δεν καλω το DFS για μια γειτονική κορυφή, εάν έχει ήδη επισημανθεί ως προσβάσιμη στο tc[][].

<u>DFS</u>

```
if(s==v){
                                                             //vrisko to v mesa sti lista
    if(find(adj[v].begin(),adj[v].end(),v)!=adj[v].end())
(found diladi) apo tin arxi mexri to telos me to find
    tc[s][v] = true
    }
  else
      tc[s][v] = true
                                 //not found
  // vrisko oles tis korifes apo v
  list<int>::iterator i
  for (i = adj[v].begin(); i != adj[v].end(); ++i)
    if (tc[s][*i] == false)
    if(*i==s)
      tc[s][*i]=1;
                     //to monopati pou diasxizo tou vazo 1
      }
      else
       DFS(s, *i)
       }}}
```